

Den ortodokse kirke betragter afgørelserne på de syv økumeniske kirkemøder, der blev afholdt mellem år 325 og 787, som grundlæggende for kirken, idet de definerer den grundlæggende lære om Treenigheden og Kristi natur. Kirken fastholder traditionerne fra den tidlige kristendom.

Ortodokse kristne hører til i Den Ortodokse Kirke. "Ortodoks" har to betydninger: "den rette tro" og "den rette lovprisning".

Den Ortodokse Kirke er den oprindelige Kirke, som er grundlagt af Kristus selv. Vi kalder også Kirken "apostolsk", fordi Kristi apostle gav den en fast ordning. I Den Ortodokse Kirke er apostlenes mundtlige og skriftlige undervisning blevet bevaret frem til vore dage – og vil blive bevaret til alle tider.

Den Ortodokse Kirke ledes af Kirkens biskopper.

Kristus udvalgte selv apostlene. Apostlene udvalgte og indviede ved håndspålæggelse Kirkens ledere, som skulle hjælpe dem og fortsætte apostlenes gerning. Disse kalder vi biskopper. Biskopperne indsatte nye biskopper, og sådan er den apostolske ledelse via håndspålæggelsen blevet bevaret i Kirken som en ubrudt kæde tilbage til Kristus.

Vi kalder også Kirken for "katolsk" eller "almindelig". Det betyder, at Kirken strækker sig ud over hele verden og omfatter alle mennesker. For at skelne Den Ortodokse Kirke fra Den Romersk-katolske Kirke, som har paveinstitutionen og også på andre måder skiller sig ud fra den oprindelige Kirke, taler vi nogle gange om "Østkirken" eller "Den Græsk-katolske Kirke", hvilket imidlertid ikke er ganske korrekt.

Denne tekst vil løbende tilrettes til specifikt den russisk ortodokse kirke